

عنوان مقاله:

بررسی فقهی و حقوقی جایگاه توبه در حد قذف و عدم پذیرش آن در قانون مجازات اسلامی 1392

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مریم نقدی دورباطی - مربی گروه حقوق، دانشکده علم انسانی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

علیرضا جباری بلداجی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

خلاصه مقاله:

محدثان و راویان در کتب روانی، عرفا، دانشمندان علم اخلاق متکلمین، شعرا و ادیبان هریک در کتب خویش یابی را بعنوان توبه گشوده و آن را مورد شرح و تفصیل قرار داده اند در این میان فقها از منظری دیگر به توبه نگریسته اند و با الهام از آیات و روایات آثار آن را مورد بررسی قرار داده اند توبه از دیدگاه حقوق جزای اسلامی به عنوان یکی از مسقطات و عوامل بازدارنده از مجازات حتی حدود شمرده شده است و از این باب یک تاسیس حقوقی در حقوق جزای اسلامی میباشد بگونه ای که در سایر مکاتب کیفری امرزوی نمونه ای از آن به چشم نمی خورد با نگاهی به آیات و روایات و سخنان فقهای اسلام استنباط می شود که برای توبه ندامت حقیقی و عزم بر ترک گناه کافی است این در حالی است که قانون مجازات اسلامی در ماده 114 قذف را از شمول حدودی که با توبه ساقط می شود استثناء نموده است باتوجه به اهمیت توبه به بررسی جایگاه و اثرات آن در قذف در فقه و قانون مجازات اسلامی می پردازیم.

کلمات کلیدی:

حد، قذف، توبه، قانون مجازات اسلامی، سقوط حد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/516960>

